

ÚVODNÍK

BŮH NA NÁS NEZAPOMNĚL

Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmi se mého sporu, dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem, před člověkem záłudným a podlým!

Tys přece moje zástita, Bože. Proč zanevřel jsi na mě, proč stále chodit mám zármutkem sklíčen v sevření nepřitele? Sešli své světlo a svoji věrnost; ty ať mě vedou, ty ať mě přivedou k tvé svaté hoře, k přibýtku tvému, a já tam přistoupím k božímu oltáři, k Bohu, zdroji své jásavé radosti, a hrou na citaru ti budu vzdávat chválu, Bože, můj Bože! Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš? Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu, jemu, své spáse. On je můj Bůh.

Žalm 43,1-5

Venku již máme jarní počasí, a tak máme možnost pozorovat jak se příroda probouzí k životu. Kytičky nám rostou v zahrádkách, stromy se probouzí, zeleň dostává svěží barvu a ráno nás budí zpěv rozmanitého ptactva. Za okny pozorujeme moc života a celá ta nádhra svědčí o velikosti našeho Stvořitele. Jaro je pro mnohé radostné období, kdy paprsky sluníčka po zachmuřilé zimě dokáží rozehrát srdce i duši. Ale co když si někdo uprostřed této nádhery stvoření připadá opuštěn Bohem? Naše duše se tak někdy může cítit. Co na to říká Boží slovo? Úvodní žalm nám popisuje stav Davida,

který byl mužem podle Božího srdce *1.Sam.13,14*, a v určitých obdobích měl pocit, že na něj Bůh zapomněl.

Bůh na nás nezapomněl a nikdy nezapomene - *Žid. 13,5b* *Vždyť Bůh řekl: 'Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.'* Zde máme nádherné zaslíbení, kterému můžeme věřit více než svým pocitům. Naše city i mysl nám někdy říkají, že na nás Bůh zapomněl. Je na nás čemu budeme věřit. *Hospodin své věrné neopouští Ž 37,28.* Pokud se nerozhodneme dobrovolně odejít od Boha, on nás neopustí.

Někdy před námi skrývá svou tvář - *Ž 88,15 Hospodine, proč jsi na mě zanevřel a svou tvář přede mnou skrýváš?* Časy, kdy se nám zdá, že je nebe nad námi zavřené, jsou Božím nástrojem k prohloubení duchovního života. Bůh nás učí spoléhat na něj a to i tehdy, když to zrovna necítíme. Chodit vírou vyžaduje vytrvalost a ochotu projít těžkým obdobím s důvěrou a očekáváním na Pána. *Iz 8,17 Budu očekávat Hospodina, ačkoli skryl tvář před domem Jakobovým, s nadějí budu na něho čekat.*

Naše společná shromáždění mají být místem růstu a služby v přítomnosti Boží. Je smutné pokud někdo chodí do sboru hledat prožitek namísto toho, aby hledal Boha. Bohu jde více o to, abychom se mu naučili důvěřovat, než jej cítit. Proto někdy skrývá tvář a vzdálí se. Odstraňuje tím naši závislost na pocitech. Důvěřovat Bohu ve všem, to je projev zralé víry.

Bůh je všudypřítomný a to je neměnná skutečnost. Pocity jsou proměnlivé. Děti (ze spořádaných rodin) ve škole necítí blízkost svých rodičů. Nic to však nemění na skutečnosti, že si jsou vědomi, že doma budou znovu v jejich blízkosti. My jsme skrze Krista přijati za Boží děti, ať to cítíme, a nebo ne. Říká to Boží slovo a Bůh své děti neopouští. Jak velkého Spasitele jsme poznali? Haleluja. Sloužíme Bohu, který je milující a dobrý. *Ž 107,1 Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné!* Apoštol Pavel se mohl při ztroskotání na moři cítit Bohem opuštěn a možná i uředníci ve vězení. Bůh však dokázal svou věrnou lásku a vyvedl je vítězně. Nezapomněl na své služebníky.

Postoj Joba - Job vyznává, že Bůh má plán pro jeho život. *Jb 23,14 Jistě splní, co mi určil, má k tomu dost moci.* Existuje rovněž Boží plán pro náš život a v tomto plánu je zahrnuto Boží vedení až do cíle naší cesty. Připomínejme si, co pro nás Bůh udělal. Poslal svého Syna na kříž, aby nám dokázal svou lásku. Izraelci měli také sklony zapomínat a tak jim bylo řečeno: *Střez se však a dávej dobrý pozor, abys nezapomněl, co jsi na vlastní oči spatřil. Po všechny dny svého života to nenech vymizet ze svého srdce, ale seznamuj s tím své syny a vnuky. 5. Moj. 4,9.*

Přejí vám vytrvalost a pevnou víru, i v čase kdy se nám může zdát, že na nás Bůh zapomněl. Stůjme pevně v Kristu.

LUMÍR FOLVARČNÝ

SVĚDECTVÍ

O CESTĚ ZA JEŽÍŠEM

Jmenuji se Štěpánka Springerová. Žiji v Havířově, ale pocházím ze Slovenska. Narodila jsem se ve Skalici, v rodině, která

byla chudá. Bylo nás sedm dětí a naši rodiče snad byli věřící, byli katolíci, nevím o tom skoro nic, protože jako dítě jsem byla vzata do dětského domova, ze kterého jsem potom dost často utíkala, protože jsem byla odebrána násilím.

Než jsem poznala Pána Ježíše, tak jsem žila v hříchu, ve veliké nelásce, neodpuštění, protože jsem žila jako jiní lidé ve světě. Můj život byl plný hříchu, už jenom tím, že jsem si dětství prožila bez mateřské lásky, bez sourozenců, bez rodičů, ale hlavně bez Pána Ježíše.

Vychovatelky v domově dávaly lásku jenom těm dětem, které si oblíbily, ale já mezi ně nepatřila, protože jsem stále utíkala za svými sourozenci a rodiči. Tak se stalo, že pak jsem poznala i polepšovnu a také vězení, prošla jsem několika pokusy o sebevraždu a nakonec chybělo málo a dnes bych vám nepsala toto svědectví o veliké Boží lásce a byla by to velká škoda. Proto si mě náš Pán dnes použil, abych toto svědectví vydala na oslavu Božího jména a Boží lásky a přítomnosti dnes tady. Můj život ztratil pro mne cenu, když mi byly odebrány děti a také poslány do dětského domova na základě nepravdivých svědectví některých lidí, kteří mi nepřáli, abych byla šťastná, ale ať jim náš Pán požehná. Také jsem zažila ublížení na zdraví (byla jsem ně-

kolikrát znásilněna), cítila jsem na sobě špínu, kterou nemohla omýt žádná sprcha a ani žádné mýdlo, tak jsem se cítila, prostě sama, opuštěná, bez dětí, ale také bez vůle k životu. Myslela jsem si, že mě nikdo nemá rád a také, že o mě nikdo nestojí, no prostě, že už nemá smysl dále žít.

Je těžké o tom psát, ale prosím Boha, našeho Pána, aby toto svědectví bylo na jeho oslavu a také pro lidi, kteří jsou v takové situaci, nebo v podobné, jako jsem byla já a už si myslí, že je konec, ale to ne, protože je tady někdo, kdo je miluje a nikdy neopustí. Má je rád takové, jací jsou a on si je vymodeluje k obrazu svému. Ani já, ba ani nikdo z nás to nedokáže, jenom náš Bůh. Proto jsem asi nebyla ani na žádném vyšetření (u lékaře psychiatra), ale žila jsem s tím pocitem viny i nadále, byla jsem sama se svou bolestí nad ztrátou dětí, páchala ještě větší zlo než doteď, ale už mi to bylo jedno. Po návratu z vězení jsem se rozvedla a zakrátko znovu vdala za muže, který je dodnes mým manželem. A aniž bych chtěla, po nějaké době, kdy už jsme měli spolu dvě děti a zpět Vlastíka, kterého mi odebrali, jsem mu začala dělat v manželství, ale také v rodině peklo. A jakoby toho všeho bylo málo, rozhodla jsem se mu pomstít za všechno zlé, co mě kdy potkalo, no prostě jsem se stala závislá na herních automatech. Tím jsem přestala také myslet i na děti a co bude dál, prostě byla jsem samé dluhy, podvody, nějaké krádeže, jenom abych měla co dát do automatu a mohla jsem znovu hrát. Tak to šlo několik let (myslím, že dva roky) do doby, kdy se můj manžel potkal se

Zdeňkem Urbančíkem a ten nás vzal k sobě na návštěvu do bytu, kde s ním bydlela i jeho maminka Maruška Kosorová, která mi poprvé řekla, že je mě škoda, abych tak ubližovala sobě, ale hlavně dětem a manželovi, a že se mám obrátit na Ježíše a ten že mi pomůže. Ale já jsem vůbec nechápala, o kom to mluví, kdo to je, že má o mně zájem, i když mně nezná, a nechala jsem to asi dva roky nějak být a ani jsem na to nemyslela. Ale jednou jsem Marušku opět navštívila. Řekla jsem jí pravdu o sobě a svém dětství, ale také i o dětech a manželovi, že jim ubližuji a že to dál nechci dělat, ale že nemůžu přestat, i když chci. Právě to byl okamžik pro Ježíše, abych se o něj začala zajímat. Protože Maruška mi řekla, že je možné mi pomoci, že v Karviné je společenství lidí, kteří mě rádi uvidí mezi sebou a že by mě rádi poznali. Po delším váhání jsem uposlechla. Něco v mém nitru mi říkalo, ať to zkusím. A já jsem šla hned další neděli do sboru a tam jsem opravdu na vlastní kůži pocítila to, o čem se se mnou Maruška bavila, pocítila jsem Boží dotek, který se nedá vyjádřit slovy, klekla jsem na kolena a přijala Boha do svého života. Ale to byl teprve začátek boje, o kterém jsem myslela, že když uvěřím a Bůh mi odpustí, že se na všechno zapomene a bude klid, ale to jsem si mohla jenom myslet. Tím, že jsem uvěřila, teprve začalo být ještě hůř, protože ďábel mě nechtěl pustit ze své moci. Byla jsem ještě více závislá na automatech a také dluhy už narostly do statisíců korun, bylo toho 270 000 Kč a já nevěděla, co mám dělat dál. Přišlo i na stěhová-

(Pokračování na stránce 3)

SVĚDECTVÍ

(Pokračování ze stránky 2)

ní z bytu do holobytu a moji rodinu jsem tahala na dno propasti s sebou. Když už se Pán nemohl dívat na to, co dělám, tak si použil mého manžela k tomu, aby mi dal lekci a abych se vzpamatovala, ale já jsem o tom neměla vůbec tušení. Jednou, když jsem podvode vylákala od sestry ze sboru peníze, jako že nemám co dát dětem jíst, a prohrála jsem to v automatu, jsem najednou vstala a jako bych měla předtuchu něčeho zlého, jsem šla domů. Ale doma nikdo nebyl, ani děti, ani manžel, ba ani pes a všechny cenné věci, které ještě zbyly, jako video a podobně, byly také pryč. Klekla jsem na kolena a v slzách prosila Boha, ať mi vrátí rodinu a já že přestanu hrát. V půstu, slzách a modlitbě jsem byla tři dny, protože se to stalo v pátek a trvalo to až skoro do neděle večera, kdy se prostě můj manžel a děti vrátili a já jsem od toho dne svobodná, vysvobozená nejenom z hráčské vášně, ale také mi Bůh vzal kouření a já dodnes

nekouřím.

Od té doby, kdy jsem upřímně přišla k Ježíši, začala jsem číst Boží slovo, a časem také moje dvě děti uvěřily. Pro mě je velmi těžké, žít s vědomím, že Bůh mi odpustil, ale vlastní syn (starší) mě dodnes nenávidí. Ale já mu žehnám ve jménu Ježíše a věřím, že neví, co činí. Modlím se za jeho obrácení, tak jako za mého druhého syna Jiřího, který také odešel do světa. Snad poznají, že je mám ráda a že se na ně vůbec nezlobím, jenom ať věří v Ježíše a v Jeho krev.

Nikdy jsem asi nemohla milovat svoje děti, když jsem sama nebyla milována svými rodiči. A Bůh mě naučil opravdu milovat až ve 40 letech, to už byly děti velké a já jsem si našla s Boží pomocí cestu k nim. To všechno stálo za to, že jsem odpustila lidem, kteří mi vzali děti. Žehnám jim Božím jménem, mám manželství, které mi Bůh zachránil (s manželem budeme spolu 23 let), máme tři děti, které jsou už dospělé a které

miluji. Na dcery, které jsem ztratila, pořád vzpomínám a věřím, že přijde čas, kdy se s nimi opět setkám, dá-li to náš Pán a budou-li dcery Štěpánka, Františka a Lubica chtít se se mnou setkat. Vše je to v Božích rukou a já se modlím, sloužím Bohu, pomáhám lidem i svědectvím a tak chci vyvýšit Ježíše na oslavu Jeho jména, protože Ježíš je jméno nad každé jméno. On je skutečný, je láska, cesta, pravda, život. On je ten, který se dotýká toho, který potřebuje být uzdraven, ano náš Bůh je lékař, který uzdravuje hříšné a vysvobozeným daruje pokoj. A tak, jako se Ježíš loučil slovy: Svůj pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám, tak i já vám vydávám toto svědectví na slávu Jeho jména a Jeho pokoje. Ať vás všechny provází Boží láska a Jeho milost. Bůh vám žehnej.

Vaše sestra v Kristu

ŠTĚPÁNKA SPRINGEROVÁ

NAROZENINY

děti

Balog Marek	6.5. 1998
Vagunda Adrian	9.5. 1996
Suknarovský Michal	12.5. 1993
Kostková Pavla	15.5. 1993
Folvarčná Iveta	16.5. 1992
Koziel Lukášek	19.5. 2002

dospělí

Meisner Tomáš	8.5. 1962
Mladěnková Jaroslava	9.5. 1936
Ochodek Lech	10.5. 1960
Voigtová Žaneta	17.5. 1987
Gemrotová Květoslava	20.5. 1936
Suraničová Irena	30.5. 1941

**VŠEM OSLAVENCŮM PŘEJEME
MNOHO BOŽÍHO POŽEHNÁNÍ**

SVĚDECTVÍ

ČEKÁNÍ NA NIKOHO

Nečekám na nikoho
A přec se dívám stále na
dveře.

Přijdete-li k nim,
prosím, nevstupujte.
Ani s duchem ztajeným
nečekám na nikoho.
Na sebe jenom čekám já.

(báseň *Čekání* z knihy *Kohout plaší smrt*
– František Halas)

Zvláštní báseň, že? Když jsem se s ní jako dítě poprvé setkala a musela jsem se ji učit zpaměti, nechápala jsem její obsah. Vlastně je dost možné, že ho nechápu ani dnes. Už se nedozvíme, co prožíval její autor, když ji složil. Ale když jsem si po letech na tuto báseň vzpomněla, dostala pro mě nový rozměr. Duchovní rozměr.

Jak často se já sama dívám na ty pomyslné dveře, ale přitom neče-

kám, že by Někdo přišel? Chtěla bych, aby Bůh něco udělal s mým životem, ale přitom malomyslním a říkám si, že se stejně nic nestane. A když připustím, že by k těm dveřím přece jen Bůh přišel, tak mu řeknu, aby nevstupoval. Co kdyby totiž chtěl s mým životem udělat něco, co je přesným opakem toho, jak jsem si to vysnila? Co kdyby mi pak řekl, že mi dá to, po čem toužím, ale dá mi to jiným způsobem, než kterým jsem si to představovala? Co kdyby...? A proto raději říkám, že na nikoho nečekám, abych nevypadala hloupě, kdyby nikdo dlouho nepřišel nebo kdyby přijde, raději mu neotevřu, abych nemusela měnit své představy a zajeté koleje svého života. A tak sedím a stále více se uzavírám do sebe, protože jsem jediná, kdo mi tvoří společnost. Je pohodlné usadit

se v něčem, co tak dlouho znáte. Nemám ráda, když si musím zvykat na nové věci, ale myslím si, že Bůh to vymyslel dobře. Vždycky něco udělá a když si na tu změnu zvyknu, změní se něco dalšího. To asi proto, abych nesesedla na zadku, nehleděla na dveře a neuzavírala se do pasti svého vlastního já.

A ještě s jednou myšlenkou bych se chtěla podělit. Někde jsem slyšela, že lidské srdce je jako místnost, která má dveře s klikou jen na jedné straně. Dveře našeho srdce se dají otevřít pouze zevnitř, takže je na nás, komu otevřeme a komu ne.

Přeji vám i sobě, abychom se nebáli změn, které má Bůh pro náš život. Abychom neměli strach vzít zevnitř za tu kliku, ukončit to čekání na nikoho a začít očekávat Někoho.

VERONIKA ZEMANOVÁ

SVĚDECTVÍ

Z DOMÁCÍ SKUPINKY

Milí bratři a sestry, chtěla bych se s vámi jménem naší skupinky v Karviné 6 podělit o zkušenosti a směr, který nám Bůh dal. Někteří z naší skupinky se začali scházet k modlitbám za evangelizaci, protože jsme chtěli vidět postup Božího království a spasené duše. Později se do modliteb za evangelizaci zapojila celá skupinka. Střídali jsme to. Jednou byla normální skupinka a podruhé modlitba zaměřená na evangelizaci a záchranu lidí. Očekávali jsme pokyn od Pána.

Jednou jsme dostali slovo z Bible ze *Zjevení Jana 3,1 - 6 a 14 - 15*. Pochopili jsme, že Pán nás chce varovat, abychom se nestali jako lidé uvedení v těchto sborech ze *Zjevení* – sbor v Laodiceji a sbor v Sardech.

Zvláště to slovo ke sboru v Sardech: „*Neboť shledávám, že tvým skutkům mnoho chybí před Bohem.*“ Dále jsme ještě dostali slovo z *Římanům 10,14 - 15*: „*Ale jak mohou vzývat toho v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli. A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval? A jak mohou zvěstovat, nejsou-li posláni.*“ Podle uvedeného slova jsme pochopili, že Pán chce po nás konkrétní práci, abychom přiváděli lidi do Božího království.

Ze silvestrovských veršů vyběhla Monika Balogová pro tuto evangelizační práci verš z *Filipským 2,5 - 6*. Uvedený verš hovoří o tom, že Pán Ježíš sám sebe zmařil a vzal na sebe způsob služebníka a také to, ať je při nás takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši. To znamená, že naše vlastní zájmy by neměli mít přednost

před Ježíšovými zájmy Božího Království. Jako praktický nápad jsme dostali, že uspořádáme křesťanské studium biblických pravd pro nevěřící, a nebo čerstvě obrácené i s pohoštěním (něco podobného, jako Alfa kurzy). Udělali jsme setkání, naplánovali jsme co kdo bude dělat, rozdělili si úkoly a vytiskli pozvánky. Chceme být zapojení, jako celá skupinka. Část lidí slouží pozvaným lidem slovem, svědectvím a pohoštěním, a ostatní se modlí. Požádali jsme vedení sboru, aby se za nás modlili, aby se naplnila poslední věta verše z *Římanům 10,15*: *A jak mohou zvěstovat, když nejsou-li posláni. A my chceme být posláni. Proto chceme poprosit Vás bratři a sestry, abyste se za nás modlili, jelikož bez modliteb to nejde.*

ALENA BOREJOVÁ

AKCE & OZNÁMENÍ

KALENDÁŘ AKCÍ NA KVĚTEN 2008

Čtvrtek	1.5.08	17:00 hodin	Sborová modlitba
Pátek	2.5.08	16:00 hodin	Mládež
Neděle	4.5.08	9:00 hodin	Nedělní shromáždění
Úterý	6.5.08	17:00 hodin	Biblická hodina, modlitba
Štředa	7.5.08	9:30 hodin	Setkání maminek
Čtvrtek	8.5.08		Sborová modlitba - NENÍ
Neděle	11.5.08	9:30 hodin	Nedělní shromáždění - univerzita
Úterý	13.5.08	17:00 hodin	Domácí skupinky
Čtvrtek	15.5.08	17:00 hodin	Sborová modlitba
Pátek	16.5.08	16:00 hodin	Mládež
Neděle	18.5.08	9:00 hodin	Nedělní shromáždění
Úterý	20.5.08	17:00 hodin	Biblická hodina
Štředa	21.5.08	9:30 hodin	Setkání maminek
Čtvrtek	22.5.08	17:00 hodin	Sborová modlitba
Pátek	23.5.08	16:00 hodin	Mládežnický pobyt na chatě
Neděle	25.5.08	9:00 hodin	Nedělní shromáždění
Úterý	27.5.08	17:00 hodin	Domácí skupinky
Čtvrtek	29.5.08	17:00 hodin	Sborová modlitba
Pátek	30.5.08	16:00 hodin	Mládež

**MLÁDEŽNICKÝ POBYT
V KOMORNÍ LHOTCE
23. 5. - 25. 5. 2008
ODJEZD 16,00 OD SBORU**

TAKE IT TO THE STREETS
EUROPE TOUR '08

A night of explosive worship

mattredman

Hillsong
CHURCH LONDON

**Koncert
Hillsong a Matt Redman
15. června 2008
Vsetín, Czech Republic
Dům kultury, v 18:00 hod.**

Vstupné: 350 Kč, v předprodeji 250 Kč, během dubna 150 Kč
Předprodej a bližší informace: www.takeittothestreets.co.uk • www.worshipvsetin.cz
Setkání vedoucích chvál s Mattem Redmanem a Peterem Wilsonem - DK Vsetín - Malý sál v 15:00 hod.

Pořádá: Občanské sdružení DEN - Vsetín
Spolupořadatelé: Rosa - hudební vydavatelství, Křesťanská akademie mladých, Image 33, Mládež pro Krista, Návrat domů.
Mediální partneri: Rádio 7, Radio Proglas, Časopis Život víry, Tv Noe, Časopis INI, Hudba.signaly.cz, Musicmix.cz.

LETNICE

Společná bohoslužba Severomoravské oblasti AC

11. května v 9:30 hodin
v Karviné
na Univerzitě

chvály povede
hudební skupina
z Agapé

Sloužit slovem
bude pastor
Bohuslav Wojnar
na téma:
Letnice - nadpřirozený rybolov.

Součástí programu také bude:
Sbírka na dokončení stavby
sborového domu AC Karviná.
Besídka pro děti.

Více ze života sboru na: www.ackarvina.cz

Apoštolská církev - sbor Karviná

Život, to je pro mne Kristus... (Bible, Filipským 1:21)

MODLITBY A PŘÍMLUVY

SBOR

Modlitby za nemocné - děti

- BOJČUKOVÁ Eva - cukrovka
- FOLVARČNÁ Iveta - skolióza
- FOLVARČNÁ Sára - ekzém
- LEDVOŇOVÁ Johanka - astma
- LEDVOŇ Natanek - astma, alergická rýma a ekzém
- SLUSARZOVÁ Barbora - skolióza
- VAGUNDA Adámek - časté nachlazení

Modlitby za nemocné - dospělí

- BALÁŽ Mirek - páteř
- BÍLKOVÁ Maria - páteř, klouby, tělesné posilnění
- BOJČUKOVÁ Iveta - úplné uzdravení
- BOREJ Jaroslav - páteř, tělesné posilnění
- DOHNALOVÁ Růžena - vysoký tlak, žaludek (Bohumín)
- DULAVOVÁ Libuše - celkové posilnění organismu
- FLAJŠINGROVÁ Marie - celkové posílení organismu, za sílu pro všechny, kteří o Marušku pečují
- GEMBICKÁ Anna - páteř, astma
- GEMROTOVÁ Květoslava - tělesné posilnění, zdraví
- HARAKAL Petřík - celkové tělesné uzdravení
- CHMELKOVÁ Růžena - celkové posilnění (kolena, artróza, štítná žláza, žaludek, cévy, cholesterol,...)
- CHOBOTOVÁ Renáta - úplné psychické uzdravení (Bohumín)
- MLADĚNKOVÁ Slávka - průdušky
- NAVRÁTILOVÁ Anna - celkové posílení organismu
- OCHODKOVÁ Eva - vysoký tlak
- ŘEŽÁBEK Jan - tělesné posilnění
- SLUSARZOVÁ Renáta - časté bolesti hlavy
- STRÁPCOVÁ Bohumila - slabosti

- SZVETKOVÁ Marie - průdušky, nemocný manžel
- ŠTĚPANIKOVÁ Zlatka - oči, astma, vysoký tlak
- TRZYNIECKÁ Žofie - posilnění
- TUREČKOVÁ Lenka - roztroušená skleróza
- WALDHAUSEROVÁ Eva - tlak

Těhotné maminky

- PODZIMKOVÁ Beáta - rizikové těhotenství

Potřeby sboru

- Daniel (vnuk Blaženy Pechové) - úplné uzdravení nálezu v hlavičce
- věrnost nově pokřtěných v následování Ježíše
- děti v našem sboru - ochrana ve škole, duchovní požehnání
- čerstvé vanutí Ducha svatého
- Boží povolání pro další služebníky (hudebníky, pracovníky s dětmi,...)
- moudrost pro vedoucí sboru
- návrat zatoulaných oveček
- JAROŠKOVÁ Monika - řešení bytové otázky, zaměstnání, posilnění
- BOJDA Jindra - duchovní obnovení

Sborový dům

- moudrost v rekonstrukci
- dokončení dalších místností v letošním roce
- financování

Naši milí mimo Karvinou

- FOJTÍKOVI - Boží vedení pro celou rodinu (Frankfurt)
- OSLADILOVÁ Miluše - srdce, celkové posilnění (Šumperk)
- HOLÍKOVÁ Dana - moudrost v rozhodování co dál v životě (Jihlava)
- HVOLKOVI - slouží v Orlové
- JURASOVÁ Martina - duchovní obnovení (Praha)
- PEČENKA Honza - vede Royal Rangers v Jihlavě

- SPRINGEROVI - (Havířov)
- ZVÍŘECÍ Pavel a Táňa - za požehnání těhotenství, bydlí v Písečné (Jeseníky)

EVANGELIZACE

- služba v domově důchodců
- požehnání pro služebníky z evangelizačních týmu
- zapojení sboru do světové misie
- projekt zakládání nových sborů v naší oblasti (ochotní služebníci)

CÍRKEV

- biskup Rudolf BUBÍK s manželkou a vedení církve - zdraví a moudrost
- MOLDAN Martin (budoucí biskup) - moudrost
- MOTYKA Pavel, pastor AC Oldřichovice - zotavení po další operaci
- CICHÝ Stanislav, senior oblasti - moudrost pro vedení oblasti
- VOŠMT - vedení školy, dostatek financí na chod, noví studenti

MĚSTO

- milost k pokání pro lidi v Karvině
- požehnání pro vedení města

NÁROD

- prezident
- vláda, poslanci, senátoři
- vztahy stát - církev

MISIE

- Nehemie
- služba V. BEDNÁŘE na Ukrajině

DĚNÍ VE SVĚTĚ

- Izrael, pokoj pro Jeruzalém
- Irák, Irán, Afghánistán
- milost ke spasení pro muslimy

DĚKUJEME PÁNU

- za další provedené stavební práce
- za ochotné a vytrvalé služebníky
- za hojnou účast na nedělních bohoslužbách
- za pokoj v naší zemi

SBOROVÉ NOVINY

pravidelný měsíčník sboru Apoštolské církve v Karvině, číslo 4, ročník 15 **Bankovní spojení na sbor : 105 101 764 / 0300**

Adresa: Apoštolská církev, Sborové noviny, Rudé armády 1950, 733 01 Karviná - Hranice, **tel.:** 596 318 745, **e-mail:** ackarvina@volny.cz, navštívte nás na internetových stránkách sboru AC Karviná: **www.ackarvina.cz**

Sborové noviny vychází pro potřebu AC v Karvině a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky, ať už finanční, či materiální, vždy vítáme! Vaše příspěvky jako jsou články, recenze, povzbuzení a svědectví můžete předávat osobně v kanceláři sboru a nebo zasílat na výše uvedené adresy – tedy na internetovou a poštovní. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SN: **25. 5. 2008**